

РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-10, в закрито заседание на шестия март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

като разгледа докладваното от Цвета Желязкова Търговско дело № 20231100900216 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ, образувано по жалба на Д.К. в качеството ѝ на управител на „У.м.б.“ ООД, ЕИК **** срещу отказ на АВ-ТР № 20230119174551 2/25.01.2023 г. с който е отказано вписване на партидата на дружеството прехвърляне на дяловете на съдружника З.Р. на другия съдружник Д.К. и заличаване на З.Р. като съдружник, управител, вписване на едноличен собственик на капитала и нов управител и обявяване на нов учредителен акт.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановения отказ. Твърди се, че единственото основание за постановения отказ е непредставянето на декларация по чл. 129, ал.2 от ТЗ от съдружника – прехвърлител З.Р.. Оспорва се необходимостта да се представя подобна декларация, в случаите, когато се касае за прехвърляне на дружествени дялове между съдружници.

В отговора по жалбата АВТРРЮЛНЦ оспорва същата. По мотивите в отказа.

Съдът, след като разгледа събраните доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Със заявление, вх. № 20230119174551 е поискано вписване на промени по партидата на „У.м.б.“ ООД, ЕИК **** - заличаване на З.Р. като управител, като съдружник, вписване на прехвърляне на нейните дялове на другия съдружник, вписване на едноличен собственик на капитала и обявяване на нов учредителен акт.

За да постанови атакувания отказ длъжностното лице по регистрацията

е констатирало, че въпреки дадените указания до заявителя, не е представена декларация по чл. 129, ал.2 от ТЗ от управителя и праводателя, че дружеството няма изискуеми и неизплатени задължения по чл. 129, ал.1 от ТЗ.

Съдът намира жалбата за ОСНОВАТЕЛНА.

Нормата на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ установява, че когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване на търговеца, не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца, не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в регистъра. Установеният срок за оповестяване на указанията има инструктивен характер и по никакъв начин не освобождава длъжностното лице от изпълнение на задължението му да укаже привеждане на подадено заявление в съответствие с изискванията за редовност.

В конкретния случай, заявлението за вписване и отбелязване по партидата на заявените със заявление, обр. А4 обстоятелства, е направено от лице, което се легитимира като надлежен заявител по арг. от чл. 13, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ, чрез надлежно упълномощен адвокат.

Установява се, че към датата на подаване на процесното заявление като съдружници са вписани З.Р. и Д.К..

Установява се, че към заявлението е представен договор за покупко – продажба на дялове по чл. 129 от ТЗ от 23.11.2022 г., сключен между Д.К. и З.Р., с който З.Р. продава всички свои дялове на купувача Д.К.. Договорът е с нотариална заверка на подписите и съдържанието.

Представена е и декларация по чл. 13, ал.4 от ТЗ от Д.К., два броя протоколи от ОСС на „У.м.б.“ ООД, ЕИК ****, проведени на 23.11.2022 г. за освобождаване на съдружника З.Р., за даване съгласие за прехвърляне на дяловете на другия съдружник, за освобождаване на З.Р. като управител, за промяна на адреса на управление.

Относно довода на длъжностното лице по регистрацията, че и в случая на прехвърляне на дялове между съдружници следва да се представи декларация по чл.129, ал.2 от ТЗ, Съдът намира същия за НЕОСНОВАТЕЛЕН по слените съображения.

Условията, при които следва да се осъществява прехвърляне на дялове на съдружници са установени в чл. 129 ТЗ, който в действащата към датата на сключване на процесния договор от 17.07.2018 г., а и понастоящем, редакция (ДВ, бр. 15/16.02.2018 г.) предвижда две хипотези на прехвърляне на дружествен дял: 1) от един съдружник на друг, което се извършва свободно, и 2) от съдружник на трето лице /несъдружник/, за което се изисква: 2.1) спазване на изискванията за приемане на нов съдружник - решение на ОС по

чл. 137, ал. 1, т. 2 ТЗ, и 2.2) липсата на неизплатени изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работниците и служителите, включително и на работниците и служителите, трудовите правоотношения с които са прекратени до три години преди прехвърлянето на дружествения дял.

В първият случай прехвърлянето става свободно, а във втория при спазването на предвидените по-нататък предпоставки и изисквания, изброени кумулативно - вкл. и цитираното от длъжностното лице изискване за представяне на доказателства за липсата на изискуеми задължения за трудови възнаграждения и осигурителни вноски към работници и служители на дружеството. Аргумент в подкрепа на това е и употребата на съчинителният съюз "а", чрез който се влага различие между две отделни хипотези. Първата хипотеза е тази за свободното прехвърляне на дялове, когато е между съдружници и втората на прехвърляне в полза на лица, които не са съдружници. Ако законодателят действително е имал намерение да въведе общо легално изискване за прехвърляне на дялове важно за всички лица независимо дали са съдружници или не, то употребата на съюза "а" е безсмислено и липсата му би довела до извода, че и в двете уредени от закона хипотези прехвърлянето на дялове не е свободно, а е подчинено на определени изисквания.

Приложимостта на изискването само към втората хипотеза и неприложимостта му към първата следва както от буквалното граматическо тълкуване, така и от съображенията на законодателя при приемането му, целящи ограничаване на прехвърлянето на дружествени дялове на неплатежоспособни трети лица при наличието на непогасени задължения на дружеството по трудови правоотношения или осигурителни вноски. Промените в чл. 129, ал. 1 ТЗ не са фигурирали в първоначалния проект за ЗИДКТ, а са предложени при обсъждането на второ четене на законопроекта, като ясно заявената цел на предложителите е "да се прекрати установената практика да се прехвърлят търговски предприятия, в които има наети работници или служители, или дружествени дялове, без да са платени всички дължими възнаграждения, обезщетения и осигурителни вноски, на лица, които не разполагат с необходимите средства да изплатят дължимото" вж., както и да се ограничи практиката "да се прехвърлят фирми на клошари, казано на жаргон..." вж. стенограмите от обсъжданията за второ четене от заседанията от 11.10.2017 г. и 29.11.2017 г. на Комисията по труда, социалната и демографската политика към НС. За постигането на тази цел е ненужно ограничаването на прехвърлянето на дялове между досегашните съдружници на дружеството, тъй като то не води до "прехвърляне на фирми", а до вътрешно преформатиране на "собствеността върху фирмата" между досегашните съдружници. Действително, с последващо допълнение на, ал. 2 на чл. 129 ТЗ (ДВ, бр. 15/16.02.2018 г.) е предвидено, че условие за вписване в търговския регистър е представянето от управителя на дружеството и от праводателя на декларация по образец, че няма изискуеми и неизплатени задължения по, ал. 1. Изменението в, ал. 2 обаче касае само начина на доказване на изпълнение на изискванията по, ал. 1, които се отнасят само до

прехвърлянето на дялове на трети лица. Извън приложното поле на, ал. 2 е за кои хипотези на прехвърляния е необходимо представяне на декларации - те са уредени в, ал. 1. Целта на, ал. 2 не е да разшири тези изисквания и спрямо първата хипотеза на, ал. 1 - прехвърляне на дялове между съдружници. В случай, че законодателят искаше да уеднакви режима на прехвърлянето и за двете хипотези, то това е следвало да намери отражение на систематичното място в, ал. 1, която разпоредба именно урежда този въпрос, а не и, ал. 2, имаща отношение само към доказването. Ето защо от актуалната редакция на ал. 2 не следва извод, че във всички случаи на прехвърляне на дялове е необходимо представяне на визираната декларация. Такава е необходимо само за доказване на изпълнението на условието по, ал. 1, а то е относимо към хипотезата на прехвърляне на дялове от съдружник на трето лице. (така решение № 855 от 01.04.2018 г. по т. д. № 1752/2018 г. на Апелативен съд – София).

Следователно, за вписване на поисканата с процесното заявление промяна, изразяваща се в прехвърляне на дялове между досегашните съдружници, е достатъчно представянето на прехвърлителен договор в изискуемата форма за валидност по чл. 129, ал. 2 ТЗ, което е спазено.

Налице са и предпоставките в за вписване на останалите заявени промени по заявлението и обявяване на нов учредителен акт.

Водим от горното, СГС, ТО

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, вх. номер 20230127122312 на Д.К. в качеството ѝ на управител на „У.м.б.“ ООД, ЕИК **** отказ на АВ-ТР № 20230119174551 2/25.01.2023 г. с който е отказано вписване на партидата на дружеството прехвърляне на дяловете на съдружника З.Р. на съдружника Д.К., заличаване на З.Р. като съдружник, управител, вписване на едноличен собственик на капитала и нов управител, нов адрес и обявяване на нов учредителен акт

УКАЗВА на длъжностното лице при АВ-ТРРЮЛНЦ да впише в търговския регистър по партидата на „У.м.б.“ ООД, ЕИК ****, заявените промени по заявление, вх. № 20230119174551.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис да се изпрати на АВ-ТРРЮЛНЦ.

Съдия при Софийски градски съд: _____